

מסכת שבת דף כ"א ע"א

תנו רבנן: מצנת חנוכה – גר איש וביתו, והמהדרין – גר לכל אֶחָד ואֶחָד, והמהדרין מן המהדרין – בית שמאי ואמרים: יום ראשון מדליק שמנה, מכאן ואילך פוסת והולך. ובית הלל אמרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך.

אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא: חד אמר: טעמא דבית שמאי – פנגד ימים הנכנסין, וטעמא דבית הלל – פנגד ימים היוצאין; וחד אמר: טעמא דבית שמאי – פנגד פרי הסג, וטעמא דבית הלל – דמעלין בקדש ואין מורידין.

תוספות

והמהדרין מן המהדרין – נראה לר"י דב"ש וב"ה לא קיימי אלא אנר איש וביתו שכן יש יותר הידור דאיכא היכרא כשמוסיף והולך או מחסר שהוא כנגד ימים הנכנסים או היוצאים אבל אם עושה נר לכל אחד אפי' יוסיף מכאן ואילך ליכא היכרא שיסברו שכך יש בני אדם בבית.

רמב"ם

פיצד. הרי שהיו אנשי הבית עשירה. בלילה הראשון מדליק עשירה גרות ובליל שני עשירים ובליל שלישי שלשים עד שנמצא מדליק בליל שמיני שמונים גרות: